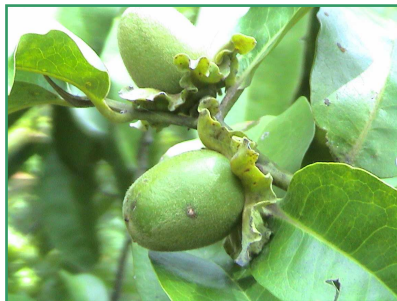

ตะโกสวน

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Diospyros malabarica* (Desr.) Kostel. var. *malabarica*

ชื่อพื้นเมือง ชะนิง, ตะยิง (นครราชสีมา); ตะโกไทย (ภาคกลาง); ตะโกสวน, ปลาบ (เพชรบุรี); มะเขือเถื่อน (สกลนคร); มะสุลัวะ (กะเหรี่ยง – ลำปาง)

ชื่อวงศ์ EBENACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ตะโกสวนเป็นไม้ต้นขนาดกลาง สูง 10 – 15 เมตร เปลือกต้นสีดำเทา แตกเป็นสะเก็ดเล็กๆ ตามยาว เปลือกในสีน้ำตาลแดง

ใบ ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปขอบขนานแกมรูปใบหอกกลับ โคนใบรูปลิ้นหูก ขอบใบเรียบ เนื้อใบค่อนข้างหนาและผิวเกลี้ยง สีเขียวเข้ม

ดอก ดอกออกเป็นดอกเดี่ยว ตามซอกใบ กลีบเลี้ยงและกลีบดอกอย่างละ 4 – 5 กลีบ กลีบเลี้ยงเชื่อมติดกัน ออกดอกเดือนกุมภาพันธ์ – พฤษภาคม

ผล ผลทรงกลมรี เปลือกผลมีขนยาวปกคลุม จุกผลมีขนสีน้ำตาล ผลมีเนื้อ และมีหลายเมล็ด ออกผลเดือนพฤษภาคม – ธันวาคม

แหล่งที่พบ ป่าดิบแล้ง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ปลายฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสุก เนื้อหุ้มเมล็ดรับประทานได้

รส หวาน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด